

További vélemények

Tartalomjegyzék

Szent István Egyetem – Ybl Miklós Építéstudományi Kar.....	1
Széchenyi István Egyetem - Műszaki Tudományi Kar.....	2
Pécsi Tudományegyetem – Pollack Mihály Műszaki Kar.....	4
Nyugat-Magyarországi Egyetem – Faipari Mérnöki Kar	4
Moholy-Nagy Művészeti Egyetem – Építőművész.....	6
Debreceni Egyetem – Műszaki Kar	6
Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem – Építészmérnöki Kar.....	8
Budapesti Corvinus Egyetem – Tájépítészeti Kar.....	10

Szent István Egyetem – Ybl Miklós Építéstudományi Kar

- Az YBL nem az az YBL, ami régen volt, az oktatás színvonalában és minden értelemben. Bár aki elvégzi, az még sokra fogja vinni. A tanárok és a BSC rendszer összejátszva nagyon nagy mértékben megnehezítik a diákok életét. Szinte senki nem végzi el 4 év alatt és nem hinném, hogy ez a diákok hibája lenne.
- Ahhoz, hogy valami változzon a nyitott és újító szándékon túl, befogadó közegre is szükség van, mind az oktatásért felelős vezetők, mind a tanári kar szintjén. A konzervatív hozzáállás nem előremutató, korunk rohamos fejlődésével lépést kell tartani. Felül kell vizsgálni a problémákat gyökerüktől kezdve, és kiirtani minden gátló, elavult és felesleges tényezőt, természetesen minél hamarabb. Beszéd helyett cselekedetekre van szükség, Magyarország szürkeállományát nem elnyomni kellene, hanem magasra repíteni világszínvonalú képzés segítségével - ez korántsem lehetetlen.
- Örülök a kutatásnak, bárcsak lenne haszna is.
- Erre nem lenne elég még 5 A4-es oldal sem... A nehézségi szint tetszik, nem könnyű az iskola, nekem ez kihívás. De rettentően kevés a gyakorlati rész... egyenlő a 0-val. Csak az megy, akinek van plusz ideje, vagy nyárra teszik ezeket, nem gondolva olyanokra, akik mondjuk egész nyáron dolgoznak esetlegesen más szakterületen. Iskola közben a tankeretben kéne ezeket összeegyeztetni és minél gyorsabban!!!
- Sokkal több lehetőséget kellene biztosítani a külföldi tanulmányokra, nem csak az erasmus ösztöndíjat.
- Azt szeretem az Ybl-ben, hogy szinte családias a légkör, sok mindenkit ismerünk és jó esetben segítünk is egymásnak.
- Szükségesnek tartanám sok gyakorlati kurzusnál a létszám csökkentését, mivel egyes tárgyaknál 30-40 fős gyakorlatokon lehetetlen érdemben konzultálni. (Persze ez anyagi kérdés leginkább.) Ha van 5-6 tanár egy tárgy gyakorlati óráira, akkor nem értem miért kell az összes kurzust egy időpontra rakni, ezzel lehetőséget sem adva az ütközések elkerülésére. A neptun használatán kellene még javítani szerintem, ugyanis sokszor kerülünk kellemetlen

- helyzetekbe amiatt pl. hogy egy tanszéken csak egy ember van aki képes kezelni.
- Ebben az iskolában az oktatás nem arról szól, hogy átadják a tudást a diákoknak, hanem hogy ott tegyenek keresztbe, ahol csak tudnak. Teljesen kiidegelik a hallgatókat.
  - Az iskola, mint intézmény diákokhoz való hozzáállásán mindenképp változtatni kell. Egyenrangú félként kéne kezelni a hallgatót, nem pedig alárendelve. Sajnálatos tapasztalat, hogy ahol tudnak, ott keresztbe tesznek a hallgatóknak (pl.: ösztöndíj, szakirány választás). Nem lenne szabad a következőt hallani egy tanszékvezetőtől: "minek sietnek úgy, ráérnek még egy évet itt tölteni"...
  - Csoporthoz tartozó feladatok, komplett projekt végigvitele, együttműködés más, az életben várhatóan együtt dolgozó hallgatókkal, pl.: épületgépészekkel, építőmérnökökkel, menedzserekkel stb.
  - A felsőoktatás csődjét ezek szerint már mindenki érzi. Őszintén remélem, hogy lesz hozadéka ezeknek a Földalatti Beszélgetéseknek, nem csak égbe kiáltott szó lesz.
  - Az alapvető probléma, hogy a magyar oktatási rendszer elavult, berozsdásodott, régi alapokon nyugszik. Nem merünk/mernek/AKARNAK változtatni. Határozott lépésekkel és az összefogás erejével nem csak fel lehetne zárkózni az európai és világszínvonalú felsőoktatás szintjére, hanem újraéleszteni a régen oly' híres kiemelkedő magyar oktatási színvonalat. Szürkeállományban jók vagyunk, a kezdő lökés hiányzik. Itthon, egy érettségizett fiatal legjobb esetben 5 év alatt végzi el az építészeti egyetemet, majd 2 év gyakornoki tevékenység után nehéz akadályok leküzdése közepette jut el a jogosultság közelébe, ha egyáltalán megcélozza azt. Valójában tudjuk, hogy ez 7 helyett inkább 10 évbe kerül. Külföldön többnyire 5 évnyi tanulás után kamarai tag lehet az ember. Tudom, hogy ez a szakma komoly felkészültséget igényel, de ha összehasonlítjuk a külföldi és a magyar építészeti fejlettséget, szerintem egyértelmű, hogy a korlátainkon nem tudunk túllépni, ezért a fejlődés nagyon lassú, az összkép pedig jóindulattal is langyos. Remélem, ez a rendezvénysorozat képes elindítani egy törekvést sokak fejében, és ha a világot nem is, a magyar építész-oktatást meg tudja váltani.
  - Az iskolában mindenképpen felújítanám a tantermeket. Sokkal barátságosabb környezetet lehetne létrehozni akár egy tisztasági festéssel is a termekben, amibe akár - önkéntes alapon - a diákok is besegíthetnének.

Széchenyi István Egyetem - Műszaki Tudományi Kar

- Szerintem az iskolának segítenie kellene a tanulók elhelyezkedésében azzal, hogy kapcsolatot tart fent különböző stúdiókkal, vállalkozásokkal, cégekkel, hogy a meghirdetett állásokra az iskola ajánlhasson diplomás diákokat.
- Évi 800 új építészmérnököt nem képes ez a kis ország eltartani, nyilvánvaló, hogy ez a felduzzasztott szám a felsőoktatás finanszírozási rendszerének következménye, és nincs mögötte valós munkaerő piaci kereslet. A mennyiség helyett a minőséget kellene előtérbe helyezni.
- A BSC képzés jelenleg bizonytalan kimenetelű. Nincs tervezői mesterképzés. Véleményem szerint a jelenlegi felvételi eljárás nem megfelelő a tervezéshez tehetséges hallgatók kiszűréséhez. Nagyobb szerepet kellene, hogy kapjon a rajztudás. (Nem csak rajz-alkalmassági.)
- Szerintem jó program lenne, ha a hallgatók minden félévben kipakolnák az adott tervezési munkáikat és a kiállítást jobban kommunikálnák a többi egyetem felé, amit aztán

szervezetten lehetne látogatni és büszkén mutogatni!

- A 21-es pontban azért válaszoltam, mert kötelező. Egyébként nem ismerem a képzésüket. (Viszont azt tudom, hogy a pécsiéknél valami rendben lehet, mert láttam 1-2 tankönyvüket.) A mostanától piacképesebbet, sallangmentesebbet, ami valóban építésznek kell. Tervezési tárgyak, építészettörténet, művészettörténet, rajz, épületdiagnosztika, műemlékvédelem, számítógépes tervezőprogramok (csak a legjobbat: ArchiCAD). Semmi felesleges "számolás" tárgy. Építész(ek) szeretné(n)k lenni, nem statikus(ok). Egyszeri szakirány változtatás, kötöttségek nélkül. A hallgatónak kell úgyis viselni a következményeket: az új tárgyakat, a régiéket elvesztését.
- A Győri egyetem rendkívül magas színvonalon és jó körülmények között oktat.
- Szerintem a győri oktatás színvonalát emeli és segíti a hallgatók számára készült Műteremház. Követendő példának tartom a hasonló építmények létrehozását.
- Úgy vélem, rengeteget lehetne ezen a témán morfondírozni, és kellene is. De egy kérdőív formájában ez csak egy nagyon vékony szeletét érintette a témának.
- Mindenképpen figyelembe venni az iskolák közötti és iskolán belüli átjárhatóságot! Az iskolák ne legyenek egymás ellenfelei. Jelen rendszerben a BSC képzésre nem fordítanak elég energiát. Az esetleges tehetségek nem kapnak teret, hogy megmutassák magukat, nincs elég lehetőség.
- 2007-ben a Random Klub (egyetemisták által alapított építész klub) hasonló témájú kerekasztal beszélgetése során a meghívott 3 vitapartner (Cságoly Ferenc, Bodrossy Attila, Nagy Tamás tanszékvezetők) Wesselényi Garay Andor moderátor segítségével rengeteg rossz dologra rávilágítottak a képzés kapcsán, azonban egy dologra mégsem derült fény! Ha Ők, mint vezető pozícióban lévők felismerik ezeket a hibákat, mi az, ami visszatartja a változást, mi az, ami erősebben alakíthatja a képzés rendszerét?
- Hát véleményem szerint egy építésznek a gyakorlatiassága nagyon fontos, hogy egy építkezésen bármely felmerülő problémára tudjon azonnali megoldást, és a probléma megoldás megkövetelését hiányolom a képzésből.
- A Széchenyi Egyetem építészkutatása a köztudatban még nem foglalta el kellő helyét. Igaz, nem tudom, hogy a többi egyetemen milyen a képzés, de (elfogulatlanul :) úgy érzem, hogy annak ellenére, hogy rengeteg változtatásra lenne itt is szükség, nagyon sokat tanultam és fejlődtem, motivációt kaptam, és egyre jobban szeretem az építészetet.
- Az építész képzés önmagában jó. A BSC-s diploma megszerzése viszont önmagában haszontalan! Jelenleg nagyon kevés felsőoktatási intézmény hirdeti MSc képzést, amivel aláírás képes építész lehet az ember. Nagyjából olyan ez, hogy kitermelt az ország egy vagon építész az elmúlt időszakban (É3-as éra) és ekkor megszűnt az É3 besorolás osztogatása. Miután az aktív építészek száma több mint elegendő, az utánpótlást csak egyetemi építészekből oldja meg a jelenlegi felsőoktatás. Szóval a BSC-s diplomás építészek mehetnek szerkeszteni, és ennyi.
- Kötelezővé tenném az oktatók, tanárok folyamatos továbbképzését, hogy ők is tisztában legyenek a korszerű dolgokkal, amiket esetleg beépíthetnének a tananyagba. Mindenképpen egy egységesen elfogadott, az ország összes építészképzésében azonos tanrendre lenne szükség, azonos színvonalon (például ha véletlen valaki át szeretne jelentkezni egy másik egyetem elvileg ugyanazon szakára, teljesen más tárgyakat kell teljesítenie és az addig elért tanulmányai elvesznek.)
- Az elkövetkezendő időkben szeretném, hogy ha nem csak a hallgatókra rónának ki még több köteleességet, hanem ugyanúgy az oktatókra is odafigyelnének a visszaélések elkerülése és az oktatás fejlesztésének érdekében. Az, hogy jelenleg súlyos problémák vannak nem csak az

- építészképzésben, hanem konkrétan az egész felsőoktatásban: nem csak a hallgatók hibája.
- Egy percig nem merült fel bennem még az, hogy más egyetemre vagy szakra járjak. Szeretem és becsülöm az iskolát, amiben tanulok. Legnagyobb tisztelem és elismerésem a tanáraimé, akik közül párra úgy tekintek, mint mestereimre. Szívüket, lelküket beleteszik a képzésünkbe, amiért hálás vagyok nekik.
  - Tiszta, nyugodt és kreatív építészetre lehet szükség majd... Az ilyesfajta érzékenység az iskolában kezdődik el. Ehhez nélkülözhetetlen a nagyok, a gyakorló alkotók feltétlen segítsége, bölcsője, mind az iskola alatt, mind pedig fiatal építészként. Hisz talán mi lehetünk/leszünk majd az ő reinkarnációik. Ha ezt itthon nem kaphatjuk meg, keservesen, de máshol próbálunk szerencsét. És sikerrel bár, de hontalanná is válhatunk...
  - Magyarországon tönkretették a szakmunka becsületét.
  - A BSC eltörlése az építész szakon. A főiskola maradjon főiskola, az egyetem egyetem. Valószínűleg ennek a rendszernek az eredménye az, hogy (a 3 éves főiskolai és az 5 éves egyetemi képzést akarják nagyjából összegyúrni 4 évre) a BSC képzést rendre nem végzik el a hallgatók 4 év alatt, inkább lesz az 5-6 is, pedig nem hülyék.
  -

Pécsi Tudományegyetem – Pollack Mihály Műszaki Kar

- Szigorúbb feltételeket kellene bevezetni a felsőoktatásban. Kisebb felvételi létszámokat bevezetni, mert a sokszor bukott, képzést szenvedve végigcsináló hallgatók miatt elértéktelenedik ez az értékes diploma.
- Köszönöm, hogy kérdeztek?
- Úgy vélem, nem elegendő az az oktatás, amit kapunk az egyetemünktől. Aki nem teszi oda magát önszántából és csak a minimum követelményt teljesíti, az semmit nem ér ezzel a diplomával, viszont emiatt általánosítják a diplománk értékét, ami megint csak nem reális képet ad a teljes végzett évfolyamról, mert vannak köztünk tehetségesebbek is.
- Sajnos nagy mértékben függ az iskola elvégezhetősége az egyéni anyagiaktól (tablók nyomtatása, plottolása, makettek anyaga, stb.). Nagyon könnyű úgy tantárgyakat elbukni, hogy szinte csak a befektetett pénz összege a mértékadó.
- Az építészképzésben - és ez országosan igaz -, bár sok a jó szakember (jó építész) de oktatás módszertani, pedagógiai ismereteik igen gyérek. Valaki hiába jó szakember, ha egyszerűen nem találja a közös nevezőt a diákokkal.
- A diploma megszerzése után nem valószínű, hogy a szakmában maradok.
- Mint külföldön dolgozó építészmérnök hallgatónak az a meglátásom, hogy a mostani magyarországi viszonyokat tekintve diplomával is rettenetesen nehéz az elhelyezkedés és ez az elkövetkezendő években nem is fog megváltozni. Ha valaki kezdeni akar a diplomájával valamit, akkor külföldön próbál szerencsét. Diploma nélkül meg pláne.
- Szívesen vennék még egy kérdést miszerint, egyáltalán folytatná-e a tanulmányait a hallgató, azután hogy bepillantást nyert a magyar építész oktatásba. Akkor azt jelöltem volna meg, hogy pályaváltás... Csak ha már a felén túl vagyok, akkor befejezem.

Nyugat-Magyarországi Egyetem – Faipari Mérnöki Kar

- Jó lenne, ha az építész oktatásban konkretizálni lehetne pontosan az egyetem utáni végzettség státuszát, illetve elhelyezkedési lehetőségeit. Mely munkavégzésre alkalmas az építész és melyre az építőművész.
- Csak egy apró észrevételem lenne: nem Nyugat Magyarországi Egyetem- Faipari és Mérnöki Karra járunk Sopronban, hanem Nyugat-magyarországi Egyetem - Faipari Mérnöki Karra. Bocsánat, de ezt nem hagyhattam figyelmen kívül.
- A szakmában való elhelyezkedést illetően szerintem már az emberek közötti kapcsolatok, érdekeltségek számítanak a legfőbb szempontnak, nem a szakmai felkészültség.
- Szerintem egyáltalán nem jó, hogy az ötéves képzést kettészedték alapra és mesterre. A három év nem elég arra, hogy elegendő tapasztalatot, tudást, gyakorlatot gyűjtsünk össze. Fontosak az alapok és fontos a megfelelő idő, amit eltöltünk az egyetemen. Így több mindent akarnak belezsúfolni ebbe a 3 évbe, és gyorsabban kellene felnőnünk a feladatokhoz. Ezért nem lesznek elég jól képzettek, akik kikerülnek. A mesterképzésre felvételizni kell, ami abszurd, mert a tanárok ismernek bennünket, aki másik iskolába akar menni, az pedig átmegy így is úgy is. De, ezzel a félbeszakítással, megszűnik a jogviszony is, és hiába a jó eredmények, első félévben így nem kapunk ösztöndíjat, ami sokunknak nagy hátrány, mert egyetemi tanulmányainkat és magunkat ebből tartjuk fenn. És még számos okot fel lehetne sorolni. Nem vagyok egyedül, sokan vannak, akik több hátrányát látják ennek a képzési formának, mint előnyét. Bizonyára sok intézménynél előnyös, de ebben az esetben szerintem több a hátrány. Köszönöm, hogy leírhattam a véleményem!
- Szerintem az is nagy probléma az egyetemünkön, hogy nem vagyunk tájékoztatva a pályázatokról, nem szervezünk saját pályázatokat, ahova esetleg meghívnanánk más egyetemekről is hallgatókat, nem nagyon van lehetőség megismerni a kortársainkat, még egyetemen belül is alig ismerjük az alattunk illetve a felettünk járókat. Érdekes lehetne ha más szakok közösen dolgoznának egy nagyobb projekten, illetve, hogy szinte semmilyen tanulmányút vagy akár építkezésre való kimenetel nincs szervezve. Nem nagyon találkozunk a gyakorlatban az anyagokkal, illetve a menetével.
- Szeretném megköszönni, hogy megkérdeztek! A megfelelő kommunikáció mindennek az alapja! Én bizakodó vagyok, tele vagyok hittel és energiával! Azt gondolom, a legjobb döntés volt, hogy a NYME-re, az AMI-ba jelentkeztem:) Az itt ért pozitív illetve negatív tapasztalatok mind csak erősítettek!
- Ellenőrizték a tanárok hozzáállását az oktatáshoz!
- Túl sok a tanár az építész szakon, majdnem minden diákra jut egy, felesleges! Kommunikáció nincs köztük, így egyetértés sem! Ez mind a diákságon csapódik le a nagy közös értékelésnél, és amit az egyiknél konzultáltam és jóváhagyott, azt a másik kifogásolja, majd a konzulens meg kiáll az ember háta mögül. Egy külföldi vendégdiák mondta, hogy gyomorgörccsel jár a konzultációkra, míg otthon nagy várakozással heti háromszor is mennek, Ezt én is megerősítem! A tanárok félelmet ültetnek az emberbe. Én ezt teljes mértékben elutasítom! Ez egy korábbi "rendszernek" volt a vesszőparipája, lehet, hogy ők ezt kapták, de én nem kérek ebből! Több emberséget a tanároktól, legyenek csapatjátékosok, kezeljék partnerként a diákságot. Sajnos az egész Alkalmazott Művészeti Intézetben 3 névnel többet nem tudnék mondani, aki haladó gondolkodású, szellemileg friss, és emberileg is tekintély! Mindezek ellenére is a Nyugat-magyarországi Egyetemet választanám. Mindegyikről hallani jót és rosszat is. Az is igaz, hogy tőlünk is függ, mit érünk el, de sajnos a lehetőségek is korlátozottak - főleg a MOME és a BME javára.

Moholy-Nagy Művészeti Egyetem – Építőművész

- Féléves projektek helyett több kisebb kellene az év során, ami jobban edzené a kreativitást. Legalább egy évet kellene így szervezni, s azután a harmadévben mondjuk lehetne egy hosszabb feladat, ami esetleg összeköti a két szemesztert (kutatással, stb.) A BA szakdolgozatot az 5. félévben íratnám meg, hogy lehessen rá építeni a 6. féléves diplomaprojekt során. Külső céget, megrendelőt vonnék be, legalább 1-2 projekt erejéig, hogy valós problémákkal szembesüljünk. A kipakolásra pedig az iskolai oktatókon kívül mindig meghívnék 1-2 külsős tanárt, építészt, hogy más véleményekkel is találkozassunk, még az MA diplomavédés előtt is.
- Szerintem a különböző egyetemeken működő építész karok együttműködését és átjárhatóságát kellene fejleszteni és közös workshop-okat és kurzusokat szervezni, hiszen a jövőben úgyis együtt fogunk dolgozni.
- Mostani tapasztalataimmal és nyelvtudásommal a Kunstakademiets Arkitektskolét választanám, több önbizalmam és profizmusom lenne a végére. Mindemellett érzelmileg nagyon kötődöm az Iparhoz.
- Alapvetően nagyon szeretem ezt az intézményt, amit itt el tud sajátítani egy fiatal remek lehetőség az életre. Nagyon fontosnak és hasznosnak tartom a csoportokban való alkotást, jó az erre való ösztönzés! Viszont komolyan gondolom, hogy szerintem lényegesen kevesebb hangsúlyt kellene fektetni az elméleti tárgyra vagy azok milyenségén kéne változtatni. Persze szükséges az elméleti tanulás is, de legyen tényleges haszna, ne csak az oktatási rendszer elvárása alapján, miatta legyen "valami". Több szakmába vágó, életre nevelő elméleti tárgynak szerintem mindenki örülne. Több hasznát vennék. Diákok intelligens, építő véleményeinek, javaslatainak, meghallgatása, elfogadása!!! Egy ügyért dolgozunk!!!

Debreceni Egyetem – Műszaki Kar

- Jó lenne, ha létezne egy olyan egyetemek közötti kapcsolat az országban, amelynek keretében a diákok jelentkezhetnek más egyetemek nyelvi képzéseire. Ezzel segíthetnének a különböző településekről érkező levelezős diákoknak, még akkor is ha, ezért külön díjat számolnak fel.
- Számos elismert építész és színvonalas oktató van a karon, az ilyen emberek számát kellene növelni, az ő tapasztalataikra hagyatkozva tanítani. Az érdektelen, alkalmatlan oktatókat el kellene bocsátani.
- Az lenne a legjobb, ha olyan tanárok tanítanának az egyetemen, akik értik, hogy mit tanítanak. Vannak olyan tantárgyak, pl.: mechanika, ahol nem egyszer előfordul, hogy nem sikerül 4 óra alatt megoldania a tanárnak egyetlen feladatot sem. Vagy konzultációnál el tudná magyarázni, amit nem értünk, vagy ha nem tudja elmagyarázni, akkor ne tegyen bele ilyen feladatot a ZH-ba.
- A tanulókat anyagi támogatással lehetne/KELLENE segíteni, mert azon a véleményen vagyunk a szaktársaimmal, hogy rengeteg szakhoz képest nekünk kell a legtöbbet költeni a taneszközökre, makettek alapanyagaira, nem utolsósorban a tervbemutatókra. A nyomtatás sem valami olcsó (2. évesként a 2. félévben, csak nyomtatásra 20 eFt körül kellett költenünk - ez tankörönként természetesen változik negatív irányba, de az egyikben ekörül van) és ezekhez semmilyen segítséget nem kapunk. Ha nem tudjuk megvenni a tisztelt tanár

által előírt eszközöket, akkor bukásra vagyunk ítélve, pedig ez nem tükrözi az adott tantárgyhoz kapcsolódó tudásunkat.

- Helyválasztás terén nem kimondottan a legjobbra törekedtem! Budapestet alapból kizártam!
- A mostani helyzet picit jobb, mióta a BME-ről jöttek oktatók és tartanak órákat.
- Az iskolában rivalizálás figyelhető meg az építész és az építőmérnök tanszékek között. Ez különösebben hidegen hagyná a hallgatókat, ha nem rajtuk csattanna az ostor. Az építőmérnök tanárok lekezelően beszélnek az építészmérnök hallgatókról az óráikon. Merthogy az építészmérnök hallgatók az építőmérnök hallgatókkal együtt tanulják a statikai tantárgyakat, ugyanazzal a követelményrendszerrel. Az építőmérnök hallgatók viszont nem tanulják ugyanazt...
- Komoly hiányosság van a számítógépes tervezői, látványtervezői programok oktatásában (ArchiCad, Photoshop, Cinema 4D, Artlantis...) illetve a nyelvoktatásban. Több nyelv oktatása kellene (nemcsak angol, német) magasabb szinteken, mivel a végzős hallgatók zöme, középfokú vagy szakmai nyelvvizsga hiánya miatt nem tudja átvenni a diplomáját. Úgy gondolom az egyetemeknek biztosítaniuk kell ezeket a feltételeket.
- Az építészeti tantárgyakat kiválóan teljesítettem, nem szeretném ha az acélszerkezetek I c. tantárgy miatt nem szerezhetném meg az ÉPÍTÉSZ diplomámat. Igazságtalan lenne. Az építőmérnökök sem "szenvednek" építész tantárgyakkal.
- A valós élethez közelebb álló tervezési feladatok és a tervezés nagyobb óraszámúban való oktatása valósabb képet adhatna. Szabadidős tankörök létrehozása, melyeken az oktatókkal együttműködve specifikusabban lehetne az építészettel foglalkozni.
- Nincsenek tankönyvek, nincs megfelelő korszerű tananyag. A tanárok legalább 30-50% felkészületlen és képtelen szakmai tudása, a tantárgy tananyagának rendszerezett, érthető és tanulható formában való átadására. A tananyagok jelentős része elavult, és 20 évvel ezelőtti színvonalat képvisel. Az oktatási metodika, tudásátadás formái gyengék és konzervatívok, nem haladnak a korrallal, valamint gyenge és lassú fejlődést tesznek lehetővé a tanulók számára. A közösségi, csapat feladatok mennyisége nem elégséges. Nincs feladat vagy cél orientált közösségi feladat végrehajtás. A tantárgyak nagy része - szinte 95% - kollokviummal zárul, ezért nem érzékelhető differenciálás a tantárgyi kimeneti követelményekben. Nincs megfelelő mennyiségű és minőségű egyéni érdeklődést kielégítő "szabadon választott" tantárgyi lehetőség. A külföldi példák alapján, ahol a kötelező és a szabadon választott tananyag aránya 50-50% vagy 60% kötelező és 40% szabadon választott, Magyarországon ez az arány 90-10%. Az így kapott tudás semmilyen irányított szakmai differenciálódásra nem elégséges és káros, hiszen uniformizált képzeteket eredményez. A humán tantárgyak közül hiányoznak az olyan tantárgyak melyek segítenek az építő művészet tágabb összefüggéseinek értelmezésében, lásd: zene, irodalom, tánc, stb.
- Néha a hozzá nem értő dákok is megkapják a jobb érdemjegyet, esetlegesen túlságosan könnyű vizsgánál - a szorgalmasabb, érdeklődőbb diákoknak demotiváló (csak néhány ilyen eset van). A legutóbbi félévben tartott hétfői vendégelőadásokat csütörtökre tenném át, hogy aki a hét eleji órákra készül, az is látogatni tudja őket.
- Az építészhallgatóknak olyan tárgyakat kellene tanulniuk, melyeknek tényleges hasznát veszik majd. Itt főleg arra gondolok, hogy a mechanika tárgyat felesleges tanulni, főleg a gyakorlati részét, mivel - tudomásom szerint - a leendő építészek nem kapnak statikusi végzettséget.

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem – Építészmérnöki Kar

- Nekem az a legfőbb problémám, hogy szerintem nem azért végzi el az átlagos műegyetemi hallgató az építészkart 7 év alatt, mert alkalmatlan a szakmára, hanem mert más karokkal ellentétben nálunk a fő buktató tárgyakból nem indul keresztfélév. Továbbá, ha valaki kimegy külföldre egy fél évre, miután hazajön és addig esetleg nem volt csúszásban, az nem fél évet, hanem egyből egy évet fog csúszni, részben az előbbieket miatt, részben pedig mert a BME nem hajlandó akkreditáltatni a kint tanult tárgyakat. Szintén felesleges és hátráltató szerintem egy-két tárgy egymásra épülése (pl.: épszerk 2-re kivitel 1 vagy info 3, éptört 3-ra Közép 2, stb.). Ha a keresztféléves tárgyak számát növelnék és az előtanulmányi rendet kicsit változtatnának, szerintem ez jelentősen lecsökkentené a képzési időt, azonban a színvonalon nem változtatna semmit. A megajánlott jegyek szinte nem ismert fogalom a karon, és szintén nem értem, hogy miért!
- Egyetemünkön fontos megoldatlan kérdés a rajzoláshoz, makettezéshez megfelelő teremcsoport hiánya, ami nagyban növelné az elkészült munkák színvonalát.
- Nagyon hiányzik az egyetemen egy szekrény, ahova bepakolhatom az éppen nem szükséges holmikat. Min. egy A2-es rajztábla és egy télikabát jó lenne, ha beleférne.
- Úgy gondolom, hogy Magyarországon a BME a legszínvonalasabb építészmérnöki képzést adja a hallgatóiak, de ez természetesen nem azt jelenti, hogy nem lehet javítani, fejleszteni rajta, tanulni a nyugat-európai építészképzés tapasztalataiból, pl: spanyol, dán, finn, holland példákából. Azt hiszem, nagyon szerencsésnek mondhatom magam, a külföldi tapasztalatok megszerzése terén, hiszen 5,5 év alatt végeztem el a képzést, s ezen idő alatt voltam fél évet külföldön tanulni és kétszer is voltam külföldön szakmai gyakorlaton, ahol mindig nagyon meg voltak elégedve a szakmai felkészültségemmel, tudásommal. Azonban tudom, hogy ezek a lehetőségek annak köszönhetőek, hogy sikerült jócskán átlag feletti tanulmányi eredményeket elérnem. Tehát a külföldi tapasztalat nagyon nagy mértékben tanulmányi eredményeken múlik, ami döntéshozatali eljárás alapján szerintem igazságos rendszer, de mindenféleképpen hasznos lenne, ha a lehetőségek bővülnének, és minél több diáknak lenne lehetősége külföldi tapasztalatok megszerzésére. Remélem a kutatás hasznos eredményeket szolgáltat, ami pozitív hatással lesz a jövőbeli építészképzés színvonalára!
- Az oktatás sokszor személytelen, nincs közvetlenebb kapcsolat az oktatókkal, pedig az építészet kapcsán nagyon sok olyan ismeretet, szemléletmódot ismerhetnének meg a hallgatók, ami a hivatalos tananyagban nincs benne.
- 21.-es kérdésre: valószínű, hogy külföldön végeztem volna egyetemet.
- Jó lenne, ha a fenntartható építészettel és annak eszközeivel is megismerkedhetnénk, illetve ha ebben a szellemben tanulhatnánk. Érdekesnek tartanám, ha szorosabb együttműködés lenne az egyes szakok, egyetemek között (pl. építész-tájépítész, építés-épületgépész), mivel kollégák leszünk egyszer. Az egymás iránti kölcsönös tiszteletet már itt megtanulhatnánk.
- A magyar építész oktatás általában két évtized lemaradásban van. Olyan emberek tanítják a jövőbeli építészeket, akik évtizedek óta nem terveztek házat, nem követik a világ építészetét még szaklapokon keresztül sem, és ugyanazt a tananyagot adják le egy kockás füzetből évről évre. A tehetséges fiatalok menekülnek itthonról, így a fiatal oktatói gárda a másodvonalból kerül ki. Személyes tapasztalat, hogy egy külföldi sztárépítész iroda látványterveit készítő évfolyamtársunk kettést kapott az egyetem látványtervező kurzusán, mert nem tudta használni a nálunk oktatott, a szakmában évek óta meghaladott szoftvert.

Sokat segítené, ha az egyetemek meghívnák tanítani a szakma tehetséges fiatal tervezőit és komoly szakmai munkát végző diákjait, mert így láthatnánk valamit a kortárs történelemből.

- lélektelenné vált az oktatás
- Ez csak papíron ötéves képzés. A kar vezetése gólyaként úgy köszöntött minket, hogy kellemes 7 és fél évet kívánunk! (sajnos nem vicceltek)
- Nonszensznek tartom az osztályozás lekövethetlenségét az egyetemen, különösen az épületszerkezettan tanszéken. A jegyek (és a bukás) attól függ hogy ki éppen milyen hangulatban osztályoz, ugyanaz a válasz lehet jó és rossz is. Egy ilyen kaliberű egyetemről elvárható normális oktatási anyag kiadása, és az osztályozást ennek megfelelően kell csinálni - nem huszadszor fénymásolt tanszéki jegyzetektől és hasraütés-szerűen osztályozva. Ez maximálisan elveszi a diákok kedvét a tanulástól, hiszen úgyis csak szerencsével lehet átmenni egyes vizsgákon. Lehetetlennek tartom, hogy tényleg 90% körüli a bukási arány a normális épületszerkezettan szigorlaton - ilyen aránynál az oktatás is hibás, nem csak a diákok.
- Ha volt is véleményem, 6 év alatt "elvették". A tekintélyelvű idős oktatókat nyugdíjaznám, sajnos nagyon sok van még az egyetemen. Kár, mert sokat tudnak, de képtelenek átadni. Szívesebben tanulnék a könyveikből, mint hogy hallgassam őket (leginkább: épszerk).
- A diákok véleményét jobban meg kellene hallgatni, nagyon rossz a diákönkormányzatunk is.
- Nem attól kéne egy diplomának értékesnek lennie, hogy kizsigerelik a diákokat és elveszik az életkedvüket, hanem az elsajátított ismeretek miatt. A számonkéréseket pedig igazíthatnák a leadott anyaghoz, mert így nem csoda, hogy tízszer is elmegy valaki egy tárgyból vizsgázni, annak ellenére, hogy tudja az anyagot, a tanárok szerint csak mi vagyunk a hülyék... Lehetne nagyobb hangsúlyt fektetni a műszaki tantárgyak alaposabb oktatására, a jelenlegi elnagyolt rendszer helyett. Azt se bánám, ha ennek érdekében már az elején kettéválna a két szakirány.
- Összefoglalva: legyen a mai igényeknek megfelelő az oktatás - a géphasználat erősítése, a rajzi oktatás átalakítása (inkább skiccek, kevesebb nagy rajz), nyelvoktatás, gyakorlatiasabb órák, a kapcsolat a szakágakkal erősebb legyen - közös konzultációk, lényegre törő oktatás, sokkal kisebb évfolyamlétszám.
- Az 5 skálás kérdőív nem alkalmas reprezentatív felmérésre, mivel bizonytalanság esetén nagyobb eséllyel mutat középértéket a kitöltők között. A jövőben javasolt páros számú skálák alkalmazása.
- Alapvetően jó lenne, ha a terhelést jobban elosztanák, mert akkor ugyanebből az anyagból, anyagmennyiségből jobb teljesítményt érne el a hallgató. A tanszékek jó lenne, ha normálisan meg tudnák beszélni a számonkéréseket (pl. oké, hogy 2 zh van a héten, csak mindkettő ugyanazon a napon, vagy más esetben két szívatós tárgyból).
- Jómagam még a hagyományos, 5 éves képzésben folytattam tanulmányaimat (most diplománál tartok), de már akkor is óriási erőfeszítésbe került szakmai diák szervezet tagjaként többletfeladatokat vállalni. Önként vállalt többletfeladataimból többet tanultam, mint amit az egyetem tudott adni, így elég méltánytalannak érzem, hogy a sok fölösleges tárgy (sem gyakorlati értelemben nem hasznos, sem elméleti szempontból nem aktuális) terheit kellett cipelnem, miközben a felszabadult időt még több saját projekt megvalósítására fordíthattam volna. A mostani kétszintű képzés, ha lehet még rosszabb helyzetbe hozta az ambiciózus hallgatókat, mivel az említett idejétmúlt és érdektelen tárgyak teljesítésénél még nagyobb teljesítménykényszer alakult ki a mesterképzés feltételei miatt (mert a bachelorról lehetetlen elhelyezkedni). A finanszírozott félévek alacsonyabb száma is hozzájárul a hallgatók beszűkülő, csupán a szükséges egyetemi feladatok ellátására koncentráló

attitűdjének kialakulásához. A szakmai diákszervezetek, egyetemen kívüli szakmai tevékenységek elismerése, integrálása az oktatásba elkerülhetetlen, ha felelős, ambiciózus építész-értelmiség kinevelése a cél.

- a 21. kérdéshez: nem biztos, hogy építészek jelentkeznek, sőt...

Budapesti Corvinus Egyetem – Tájépítészeti Kar

- A Corvinus Egyetem a maga hírével és elért sikereivel nem lehet a felszámolandó egyetemek között, ráadásul a Budai Campus fejlesztésével, jobbra tételével még inkább sokszínűvé válhat ez a felsőoktatási intézmény. Javasolom, hogy a Pesti Campus fejlesztései mellett a Budai Campus is kapjon nagyobb hangsúlyt, mert érdemes lenne.
- Ugyanide jelentkeznék újra, de [...] nincsenek jegyzeteink. A tudást nem tudjuk szakmai háttéranyaggal bővíteni. Sosem mondta senki, hogy kijön velünk egy szakmai konferenciára külföldre, vagy nem szervezett senki olyat, hogy mehessünk. Egyáltalán nem értesítenek az ilyen irányú lehetőségekről.
- Szerintem fontos lenne nem-frontális oktatási módszereket bevezetni a tantermi előadásokon.
- Szerintem érdemes lenne a különböző építészeti ágak közötti kapcsolatot erősíteni, iskolák közötti, s azon kívüli projektekben is.
- Külföldet próbálnám talán meg, a 21. kérdésre adott válaszom helyett!